

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ. ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ίούλιος 2022

Έτος 11^ο - Τεύχος

118

Διεύθυνση:

Κοιμ. Θεοτόκου 11
14565 Άγ.Στέφανος

Τηλέφωνο:

210 8141919

site:

www.agios-stefanos.gr

email:

grammateia

@agios-stefanos.gr

Fb:

Enoria Agiou Stefanou

Περιεχόμενα

Α) Έρμηνεία του
εξάψαλμου
(Μέρος Ε')

Β) Λειτουργική
ορολογία (ΜΓ' μέρος)

Γ) Το Μέγα

Γεροντικόν

Δ) Όσια Μακρίνα

Ε) Ακολουθίες μηνός

ΜΗΝ ΠΕΤΑΤΕ
ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΜΑΣ

ΚΑΠΟΙΟΣ

ΑΛΛΟΣ

ΙΣΩΣ ΤΟ

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ

ΓΙΑ ΝΑ ΤΟ

ΜΕΛΕΤΗΣΕΙ

Έπιμέλεια

Σύνταξη

π.Χρ.Θ.

Α) Γνωριμία με την Αγία Γραφή

«Μετά από την ανάγνωση των Γραφών, να αναγινώσκεις και τους θείους Πατέρες που είναι έρμηνευτές των Γραφών... διότι οι Πατέρες, αναπτύσσοντας τα κρυμμένα νοήματα των Γραφών φωτίζουν το νοῦ και κάνουν να γνωρίζεις εκείνα που πριν δεν γνώριζες».

(Άγ.Νικοδήμου του Άγιορείτου, Συμβουλευτικόν Έγχειρίδιον)

Έρμηνεία του Έξαψάλμου

(+Ίερεμία Φούντα, Μητροπολίτου Γόρτυνος και Μεγαλουπόλεως)

Ε' ΜΕΡΟΣ

Ο ποιητής του ψαλμού συνεχίζει να περιγράφει την κατάσταση του στην οποία βρίσκεται: Πάσχει ολόκληρος! Τόσο πάσχει, ώστε ούτε αυτά τά κόκκαλά του, που βρίσκονται στο έσωτερό του σώματός του, ούτε αυτά δεν έχουν ήσυχία, αλλά πονούν και υποφέρουν. «*Οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου*», λέγει (στίχ. 4). Παραδέχεται δέ, όπως είπαμε, ότι η ασθένειά του είναι αποτέλεσμα της παιδαγωγικής ὀργῆς του Θεοῦ ἐναντίον του, και αυτή η ὀργή, παραδέχεται πάλι, έχει αίτια τις ἁμαρτίες του. «*Ἀπό προσώπου τῆς ὀργῆς σου*», λέγει, και «*ἀπό προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου*», προσθέτει (στίχ. 4). Αίτια τῆς ασθενείας του λοιπόν είναι η ἁμαρτία, πράγμα που ὁ ποιητής μας μέ ταπείνωση ὁμολογεῖ. Ἔτσι η ὀργή του Θεοῦ δεν παριστάνεται σαν να χτυπᾷ τυφλά τόν ἄνθρωπο, αλλά ἔρχεται σαν παιδαγωγία του Θεοῦ, σαν τιμωρία τῶν ἁμαρτιῶν του. Ἐντίθετα, στίς τότε ἄλλες θρησκευῖες οἱ θεοί παρουσιάζονται να ὀργίζονται αὐθαίρετα ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων. Γι' αυτό και ὁ ἄνθρωπος κατεῖχεται ἀπό τόν φόβο πρὸς τόν δαίμονα.

Θυμήθηκε λοιπόν τά ἁμαρτήματά του ὁ ποιητής μας, τά ὁποῖα θεωρεῖ αίτια τῆς ταλαιπωρίας του και τώρα, ἐπιμένοντας στή μετάνοιά του, ὁμολογεῖ τό πλήθος τῶν ἁμαρτιῶν του μέ δύο εἰκόνες. Κατά τήν πρώτη εἰκόνα οἱ ἀνομίες του είναι τόσο πολλές, ὥστε «*ὑπερκάλυψαν*» τό κεφάλι του, ὥπως ἀκριβῶς τά νερά κινδυνεύουν να καταποντίσουν τόν ἄνθρωπο που βρίσκεται κάτω ἀπό αὐτά. «*Αἱ ἀνομίαι μου - λέγει ὁ ποιητής - ὑπερῆραν τήν κεφαλὴν μου*» (στίχ. 5). Κατά τήν ἄλλη εἰκόνα ὁ ποιητής μας παριστάνει τόσο πολλές τις ἀνομίες του, ὥστε τις θεωρεῖ σαν ἕνα φορτίο βαρύ, που θά τόν συντρίψει. «*Ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ*», λέγει. Είναι μία ἐξομολόγηση αὐτή του ποιητοῦ μας, στήν ὁποῖα ἔδειξε τή βαθεῖα του μετάνοια.

Ἄλλά ἐπανέρχεται τώρα στήν περιγραφή τῆς καταστάσεώς του. Παρουσιάζεται ὅτι έχει τραύματα και πληγές στό σῶμα του. Πληγές που σαπίζουν και πυορροοῦν, γι' αὐτό και ἀποδίδουν δυσσομία. «*Προσώζεσαν*», δηλαδή βρώμησαν, «*και ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου*», λέγει (στίχ. 5α). Ἄλλά πάλι παραδέχεται ὅτι αὐτή η κατάσταση του προέρχεται ἀπό τήν ἁμαρτία του, τήν ὁποῖα τώρα ὀνομάζει «*ἀφροσύνη*» του. «*Ἀπό προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου*», λέγει (στίχ. 5β). Πραγματικά η ἁμαρτία είναι ἀφροσύνη. Και ὁ μέγας Βασίλειος λέγει «*πᾶν ἁμάρτημα κατ' ἀφροσύνην γίνεται*» (ΜΓ 30,72 ἔξ. Πρβλ. και Ψαλμ. 68,6).

Λόγω τῆς καταστάσεώς του ὁ ψαλμωδός μας είναι «*ἕως τέλους*», δηλαδή τελείως καταβεβλημένος και ταλαιπωρημένος και διέρχεται ὅλη του τήν ἡμέρα μέ σκυθρωπότητα και ἄθυμία. Ἔτσι λέγει «*ἐταλαιπώρησα και κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τήν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην*» (στίχ. 7).

Ἄλλά συνεχίζει και μέ ζωηρότερα ἀκόμη χρώματα τήν περιγραφή τῆς καταστάσεώς του ὁ ποιητής. Λέγει ὅτι «*αἱ ψοαί μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων*» (στίχ. 8α). «*Ψόες*» είναι οἱ μύες γύρω ἀπό τή νεφρική χώρα και γενικά μέ τήν ἔκφραση αὐτή νοσοῦνται οἱ νεφροί.

Συνεχίζεται...

Β) Γνωριμία με την Λειτουργική ζωή της Εκκλησίας μας

Λειτουργική δρολογία [κατ' αλφάβητον λειτουργικό λεξικό] (ΜΓ' μέρος)

Ν

Νηπιοβαπτισμός. (συνέχεια)

Και οι μαρτυρίες των Πατέρων της περιόδου, μέχρι τη γενίκευση του νηπιοβαπτισμού είναι χαρακτηριστικές.

Ο άγιος Ειρηναίος σημειώνει: «ἀναγεννῶνται στὸν Θεὸ νήπια, παιδιὰ, νέοι καὶ γέροντες»¹.

Ο Ὁριγένης στην έρμηνεία της πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς σημειώνει ὅτι πρόκειται γιὰ Ἀποστολική παράδοση. Διδάσκει ὅτι ὁ ἄνθρωπος φέρει ἐπάνω του ἀκαθαρσία καὶ ρύπο. Γιατί λέει ἡ Γραφή «οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ρύπου». Καὶ προσθέτει: «Διώχνει κανεὶς τὸν ρύπο μὲ τὸ μυστήριον τοῦ βαπτίσματος. Γι αὐτὸ καὶ βαπτίζονται καὶ τὰ παιδιὰ»².

Ο ἅγιος Κυπριανὸς ὁ ἐπίσκοπος τῆς Καρχηδόνας (248-258 μ.Χ.) ὑποστηρίζει ὅτι τὰ νήπια δὲν πρέπει νὰ ἐμποδίζονται ἀπὸ τὸ Βάπτισμα γιατί φέρουν ἐπάνω τους σὰν ἀπόγονοι τοῦ Ἀδάμ, τὸν μολυσμὸ τοῦ Ἀδάμ, τὸν μολυσμὸ τοῦ θανάτου τῆς ἀρχαίας παραβάσεως (Ἐπιστ. 59η). Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι στὴν Ἐκκλησία τῆς Καρχηδόνας ἤδη τὸν Γ' αἰῶνα ἐπικρατεῖ ὁ νηπιοβαπτισμός.

Ο ἱερός Αὐγουστίνος πάλι μᾶς λέει ὅτι ἡ Ἐκκλησία δίνει στὰ βρέφη πόδια ἄλλων γιὰ νὰ ἔρχονται κοντὰ της, καρδιές ἄλλων γιὰ νὰ πιστεύουν καὶ γλῶσσες γιὰ νὰ ὁμολογοῦν.

Ἡ Ἐκκλησία ἔχει ὀρίσει τὸν Ἀνάδοχο γιὰ νὰ ἀναπληρώσει τὴ συνειδητὴ πίστη τοῦ νηπίου καὶ ἔχει καὶ τοὺς γονεῖς γιὰ νὰ ἀναθρέψουν «ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου». Στὸ θέμα βέβαια τῆς συνειδητῆς πίστεως ποὺ προβάλλεται πολλές φορές ἐναντίον τοῦ νηπιοβαπτισμού ὑπάρχει ἡ ἀπάντηση: Πράγματι τὰ νήπια δὲν ἔχουν συνειδητὴ πίστη, ἀλλὰ ἐξ ἴσου δὲν ἔχουν καὶ συνειδητὴ ἀπιστία. Δὲν ἀπιστοῦν, δὲν ἀντιστέκονται καὶ δὲν ἀντιδροῦν συνειδητὰ στὴ Χάρη τοῦ Βαπτίσματος. Καὶ ὅταν, ἀκόμη καὶ ἄψυχα ἀντικείμενα καὶ πράγματα δέχονται ἁγιασμὸ (π.χ. τὸ Θαβώρ, ἐπειδὴ πάτησε πάνω του ὁ Χριστὸς ἔγινε «ἄρος ἅγιον»³, ἀλλὰ καὶ «πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον ἁγιαζέται γὰρ διὰ λόγον Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως»⁴, πόσο περισσότερο τὰ ζωντανὰ ἀθρώπινα πλάσματα;

Σχετικὸ μὲ τὸ θέμα τῆς συνειδητῆς πίστεως, καὶ σὰν συνέχειά του εἶναι καὶ τὸ θέμα τῆς ἐλεύθερης καὶ συνειδητῆς ὁμολογίας. Στὸ θέμα αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία μας δὲν ἐπιμένει, ὄχι μόνον στὸν νηπιοβαπτισμό, ἀλλὰ καὶ γενικότερα, γιατί εἶναι ἓνα σχετικὸ θέμα, καὶ γιατί καὶ στὸ σημεῖο αὐτὸ ἀκο-

λουθεῖ τὴν πράξη τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Μὲ τὴν πείρα τῶν δύο χιλιάδων ἐτῶν γνωρίζει ἡ Ἐκκλησία πὺς μιὰ ὁμολογία πίστεως, μόνον ὁ Θεὸς ξέρει πόσο ἐλεύθερη καὶ συνειδητὴ εἶναι. Καὶ ἐκεῖνος ποὺ βαπτίζεται σὲ ἡλικία 50 ἐτῶν εἶναι ἐνδεχόμενο νὰ εἶναι «νήπιον εἰς τὰς φρένας», εἶναι ἐνδεχόμενο νὰ κατέχεται ἀπὸ κάποιον συναίσθηματισμὸ ἢ ἀπὸ ἄγνοια τῶν πραγμάτων καὶ νὰ ἀρκεῖται ἀπλῶς στὶς ἀλήθειες ποὺ τοῦ παρουσιάζονται. Γι αὐτὸ καὶ ἡ Ἐκκλησία μας ἀρκεῖται στὴν ὁμολογία, χωρὶς νὰ ἐξετάζει ἂν αὐτὴ εἶναι συνειδητὴ ἢ ὄχι. Ἔτσι ἔκαναν καὶ ὁ Ἀπόστολος Πέτρος καὶ οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς ὅταν βάπτισαν τρεῖς χιλιάδες ψυχές, ποὺ μόνον ὁμολόγησαν τὴν πίστη τους, χωρὶς νὰ ἐξετάσουν – πράγμα ἐξάλλου ἐκ τῶν πραγμάτων ἀδύνατον – ἂν ὁμολογοῦσαν συνειδητὰ καὶ ἐλεύθερα, γιατί αὐτὲς οἱ ἐννοίες εἶναι σχετικὲς ἀλλὰ καὶ γιατί ξεπερνοῦν τὸν ἀνθρώπινο νοῦ καὶ βρίσκονται μόνον κάτω ἀπὸ τὴν κρίση τοῦ Θεοῦ.

Στὴν Ἐκκλησία μας ἂν μιὰ Μωαμεθανὴ ἢ Βουδίστρια ζητήσῃ νὰ βαπτισθεῖ, καὶ γνωρίζουμε πολὺ καλὰ ὅτι αὐτὸ τὸ ζητᾶ ἀπλῶς γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ παντρευτεῖ ἓναν Ὀρθόδοξο, σεβόμαστε τὸ παρὸν πνευματικὸ ἐπίπεδο τῆς γυναίκας καὶ τὴν ἄγνοιά της καὶ τὴ δεχόμαστε στὸ βάπτισμα μόνον μὲ τὴν ἀπλὴ ὁμολογία πίστεως καὶ τὴν ὑπακοή στὴν Ἐκκλησία ποὺ δηλώνει. Καὶ ἐνῶ αὐτὸ εἶναι κανόνας «κατ' οἰκονομίαν» ἡ Ἐκκλησία τὸ ἐφαρμόζει γιατί πιστεύει περισσότερο στὴν ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (διὰ μέσου των Μυστηρίων) παρὰ στὸ συνειδητὸ της «σφόδρα διεφθαρμένης» καρδίας τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ τὴν ὁμολογία αὐτὴ δὲν τὴ ζητᾶ ἀπὸ ὅλους παρὰ μόνον ἀπὸ τοὺς «προσυλήτους» οἱ ὁποῖοι εἶναι «ἀγριέλαιοι»⁵ καὶ μὲ τὴν ὁμολογία κεντρίζονται στὴν «καλιέλαιο» Ἐκκλησία. Τὰ φυσικὰ ὅμως κλαδιά, τὰ παιδιά τῶν Χριστιανῶν, δὲν ἔχουν ἀνάγκη κεντρισμοῦ. Ἄν καὶ τὸ νηπιοβάπτισμα γενικεύθηκε ἀργότερα, μιὰ τέτοια ἐνέργεια τῆς Ἐκκλησίας δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ φυσικὴ ἀπόρροια τῆς ἀποστολικῆς πίστεως σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία τὰ τέκνα τῶν ἁγίων «ἅγια ἐστίν»⁶, ἀλλὰ καὶ τῆς εὐλογίας τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὰ παιδιά.

Ο Χριστὸς δὲν ἀντιμετώπισε τὰ νήπια ὅπως μερικοὶ αἵρετικοί. Τὰ δεχόταν καὶ τὰ εὐλογοῦσε μὲ περισσὴ ἀγάπη. Ὅταν οἱ μαθητὲς Του ἀπέτρεπαν τὰ βρέφη ἀπὸ τὴν εὐλογία Του, Ἐκεῖνος τοὺς ἐπέπληττε καὶ τὰ εὐλογοῦσε⁷.

Σύμφωνα μὲ τοὺς ἀντιρρησίες-αἵρετικούς ὁ Χριστὸς ἔπρεπε νὰ πεῖ στοὺς γονεῖς: Τί μου τὰ κουβαλάτε ἐδῶ τα βρέφη; Αὐτὰ δὲν καταλαβαίνουν τίποτε ἀπὸ εὐλογία. Ἀφήστε τα νὰ γίνουν μεγάλα καὶ μετὰ μου τὰ φέρνετε. Ἀλλὰ ὁ Χριστὸς δὲν ἐνήργησε ἔτσι!

¹ Κατὰ αἴρεσ. Β' 22.

² Ὑπομν. πρὸς Ρωμ., 9.

³ Β' Πέτρ. α', 18.

⁴ Α' Τιμ. α' 4-5.

⁵ Ρωμ. ια' 17, 24.

⁶ Α' Κορ. ζ', 14.

⁷ Λουκ. ιη' 15-17, Ματθ. ιθ' 13-15.

Γ) ΤΟ ΜΕΓΑ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΝ (ἀποσπάσματα)

ΤΟΜΟΣ Β' - ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

Διάφορες διηγήσεις που μᾶς ἐνθαρρύνουν για τὴν ὑπομονή

Εἶπε ἡ ἀμμᾶς Θεοδώρα ὅτι κάποτε ἕνας εὐλαβῆς δεχόταν βρισιές ἀπὸ κάποιον καὶ τοῦ λέει:

«Μποροῦσα κι ἐγὼ μὲ τὸν ἴδιο τρόπο νὰ σοῦ μιλήσω, ἀλλὰ ἡ ἐντολή τοῦ Θεοῦ μοῦ κλείνει τὸ στόμα».

Εἶπε ὁ ἀββᾶς Ἰσιδώρος:

«Ἡ σοφία τῶν ἁγίων αὐτῆ εἶναι, νὰ ἔχουν ἐπίγνωση τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ. Γιατί ὅλα τὰ νικᾷ ὁ ἄνθρωπος ὑπακούοντας στὴν ἀλήθεια, καθὼς εἶναι πλασμένος κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωση τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἀπ' ὅλα τὰ πνεύματα τὸ φοβερότερο εἶναι τὸ νὰ ἀκολουθεῖ κανεὶς τὴ δική του καρδιά, δηλαδή τί τοῦ ὑπαγορεύει ὁ λογισμὸς του καὶ ὄχι ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ. Καὶ αὐτὸ ὕστερα τοῦ προκαλεῖ θλίψη, γιατί παραμένει γι' αὐτὸν ἄγνωστο τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ καὶ δὲν βρίσκει τὴν ὁδὸ τῶν ἁγίων για νὰ βαδίζει σ' αὐτήν. Τώρα λοιπὸν εἶναι καιρὸς νὰ κάνουμε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, γιατί ἡ σωτηρία κερδίζεται σὲ καιρὸ θλίψεως καθὼς λέει ἡ Γραφή: «Με τὴν ὑπομονή σας, θὰ σώσετε τὴν ψυχὴ σας».

Ἐλεγε ὁ ἀββᾶς Ματόης:

«Προτιμῶ ἐργασία ἐλαφριά καὶ συνεχῆ παρά ἐξουθενωτικὴ ἐξαρχῆς πού γρήγορα ὅμως σταματάει».

Εἶπε ὁ ἀββᾶς Φορτᾶς:

«Ἐάν ὁ Θεὸς θέλει νὰ ζῶ, γνωρίζει πῶς θὰ μὲ ἐξοικονομήσει. Ἐάν ὅμως δὲν θέλει, τί σκοπὸ ἔχει γιὰ μένα ἡ ζωή;»

Δὲν δεχόταν τίποτε ἀπὸ κανένα, ἂν καὶ ἦταν κρεβατωμένος. Καὶ ἔλεγε:

«Ἐάν προσφέρει κανεὶς κάποια φορὰ κάτι σὲ μένα καὶ δὲν τὸ κάνει για τὸν Θεό, οὔτε ἐγὼ ἔχω κάτι νὰ τοῦ δώσω οὔτε θὰ ἔχει μισθὸ ἀπὸ τὸν Θεό, ἐφόσον δὲν τὸ πρόσφερε για τὸν Θεό, καὶ ἔτσι ἀδικεῖται αὐτὸς πού πρόσφερε. Ὅσοι ἔχουν ἀφιερωθεῖ στὸν Θεὸ καὶ σ' Αὐτὸν ἀποβλέπουν μόνο, πρέπει νὰ ἔχουν τέτοια εὐλάβεια, ὥστε τίποτε νὰ μὴν ἐκλαμβάνουν ὡς καταφρόνια, ἔστω κι ἂν συμβεῖ ἄπειρες φορές νὰ ἀδικοῦνται».

Ἐπισκέφθηκαν κάποιοι ἀδελφοὶ στὴν ἔρημο ἕνα φημισμένο Γέροντα καὶ τοῦ εἶπαν: «Πῶς μένεις καρτερικὰ ἐδῶ, ἀββᾶ, σηκώνοντας τὴν κακοπάθεια αὐτή;» Καὶ ὁ Γέροντας ἀποκρίθηκε: «Ὅλη ἡ κακοπάθειά μου ὅσον χρόνον βρίσκομαι ἐδῶ, δὲν συγκρίνεται οὔτε μὲ μία μέρα τῆς κόλασης».

Δ) Γνωριμία με τοὺς ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας

Ἅγια Μακρίνα, 19 Ιουλίου

Ἡ ἁγία Μακρίνα ἔζησε τὸν 4ο αἰώνα μ. Χ. καὶ ἦταν ἀδελφὴ τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης. Ὁ δεύτερος συνέγραψε τὸν βίο της, τὸν ὁποῖο ἀξίζει νὰ μελετήσουμε ὅλοι, ἐπειδὴ ἔχουμε πολλὰ νὰ ὠφεληθοῦμε.

Ἦταν ἡ πρώτη στὴν σειρὰ ἀπὸ τὰ δέκα παιδιά τῶν γονέων της καὶ ἀπετέλεσε πρότυπο καὶ στήριγμα για τὰ μικρότερα ἀδελφία της. Τὴν ἀρραβώνιασε ὁ πατέρας της, ἀλλὰ πρὶν γίνει ὁ γάμος ὁ ἀρραβωνιαστικὸς της ἐγκατέλειψε ξαφνικὰ τὰ γήινα. Τότε ἡ ἁγία ἐθεώρησε σωστὸ νὰ ἀφιερωθεῖ στὸν Θεό.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης τὴν ἀποκαλεῖ μεγάλη, ὄχι γιατί ἦταν ἡ μεγαλύτερη στὴν ἡλικία, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἦταν μεγάλο πνευματικὸ ἀνάστημα. Ἦταν ὄντως μεγάλη σὲ ὅλα: στὴν ταπείνωση, τὴν ἀγάπη, τὴν διάκριση, τὴν σωφροσύνη, τὴν ἀνδρεία. Γι' αὐτὸ καὶ ἀνεδείχθη διδάσκαλος καὶ πνευματικὸς ὁδηγὸς τῶν ἀδελφῶν της, ἀλλὰ καὶ τῆς ἴδιας της μητέρας της, τῆς ἁγίας Ἐμμέλειας, ἡ ὁποία στὸ τέλος τοῦ ἐπιγείου βίου της ἔγινε μοναχὴ στὸ Μοναστήρι πού ἦταν ἡγουμένη ἡ ἁγία Μακρίνα.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης περιγράφει παραστατικὰ τὴν συνομιλία πού εἶχε μαζί της λίγο πρὶν ἐκείνη ἀναχωρήσει ἀπὸ τὴν παρούσα πρόσκαιρη ζωὴ καὶ ἐνῶ βρισκόταν ἀρρωστη στὸ στρῶμα, καθὼς καὶ τὰ γεγονότα πού ἀκολούθησαν μετὰ τὴν ἔξοδό της. Δηλαδή, τὸ κλάμα τοῦ ἰδίου καὶ τῶν μοναχῶν, πού ἦταν γεμάτο πόνου καὶ θλίψη, ἀλλὰ καὶ ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

Ὁ βίος καὶ ἡ πολιτεία τῆς ἁγίας μας δίνουν τὴν ἀφορμὴ νὰ τονίσουμε ὅτι ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο ἀντιμετώπισε ἡ ἁγία Μακρίνα τὴν ἀσθενεία της, τὶς τελευταῖες στιγμὲς τῆς ἐπίγειας ζωῆς της καὶ τὸν ἐπικείμενο θάνατο, δείχνουν τὴν μεγάλη ἀξία τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, ἡ ὁποία εἶναι τρόπος ζωῆς. Εἶναι ὁ τρόπος ζωῆς τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ ὅλων ἐκείνων πού ἐπιθυμοῦν καὶ ἀγωνίζονται νὰ ἐπιτύχουν τὸν προσωπικὸ τους ἁγιασμό.

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀρρωστος καὶ μάλιστα ὅταν βρίσκεται κοντὰ στὸ τέλος τοῦ ἐπιγείου βίου του, τότε ἀποκαλύπτεται ὁ ἐσωτερικὸς του κόσμος καὶ βγαίνουν στὴν ἐπιφάνεια ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶχε ἐπιμελῶς κλεισμένα καὶ ἀφανέρωτα. Καὶ ἐάν μὲν ἔχει ἐσωτερικὴ καθαρότητα καὶ αὐτὰ πού ἔκρυβε εἶναι οἱ ἀρετές του, πού δὲν τὶς φανέρωνε ἀπὸ ταπείνωση, τότε τὶς τελευταῖες στιγμὲς πρὶν τὴν ἔξοδό του θὰ εἶναι ἤρεμος, εἰρηνικὸς καὶ γαλήνιος καὶ θὰ φύγει προσευχόμενος. Ἐάν ὅμως ἔχει περάσει τὴν ἐπίγεια ζωὴ του χωρὶς μετάνοια καὶ κυριαρχεῖται ἀπὸ τὰ πάθη, τότε μπροστὰ στὸν ἐπικείμενο θάνατο θὰ εἶναι φοβισμένος, θλιμμένος, ταραγμένος καὶ ἀντὶ νὰ προσεύχεται καὶ νὰ ἐτοιμάζεται για τὸ μεγάλο ταξίδι, θὰ ἀσχολεῖται καὶ θὰ μιλᾷ για πράγματα πού ἔχουν σχέση μὲ τὸν παρόντα αἰῶνα «τὸν ἀπατεῶνα».

Ε) Προγραμμα Ακολουθιών Ιουλιου 2022

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
	<p><i>Οι έφημέριοι διακονούν στο Κοιμητήριο κάθε Σάββατο 11-12 π.μ. (έκτος άπροόπτου)</i></p>			<p>30</p> <p>Μέγας Έσπερινός Αγ. Αναργύρων 7.00 μ.μ.</p> <p><i>εορτάζον παρεκκλήσιο Αγ. Αναργύρων Λ. Νυμφών</i></p>	<p>1</p> <p>Άγ. Αναργύρων Όρθρος, Άγιασμός & Θ.Λειτουργία 6.50 π.μ.</p> <p><i>εορτάζον παρεκκλήσιο Αγ. Αναργύρων Λ. Νυμφών</i></p>	<p>2</p> <p>Κατάθεσις τ. έσθητος Θεοτόκου</p> <p>Όρθρος & Θ.Λειτουργία 6.50 π.μ.</p> <p>***</p> <p>Έσπερινός Κυριακής 6.00 μ.μ. (λόγω μυστηρίων)</p>
<p>3</p> <p>ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' Ματθαίου (Νεομαρτύρων)</p> <p>Όρθρος & Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ.</p>				<p>7</p> <p>Άγ. Κυριακής</p> <p>Όρθρος & Θ.Λειτουργία 6.50 π.μ.</p>		<p>9</p> <p>Έσπερινός Κυριακής 6.00 μ.μ. (λόγω μυστηρίων)</p>
<p>10</p> <p>ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' Ματθαίου</p> <p>Όρθρος & Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ.</p>		<p>12</p> <p>Άγ. Παΐσιου του Άγιορείτου</p> <p>Όρθρος & Θ.Λειτουργία 6.50 π.μ.</p>	<p>Τò μυστήριο τής ι. εξομολογήσεως θά τελεσθεΐ στις 19 / 7 από τις 10.00 π.μ.</p>			<p>16</p> <p>Έσπερινός Κυριακής 6.00 μ.μ. (λόγω μυστηρίων)</p>
<p>17</p> <p>ΚΥΡΙΑΚΗ Πατέρων Δ' Οίκ. Συνόδου</p> <p>Όρθρος & Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ.</p>		<p>ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΠΡΟΦΗΤΗ ΗΛΙΑ</p> <p>8.30- 01.00</p>	<p>20</p> <p>Προφήτη Ήλια</p>			<p>23</p> <p>Έσπερινός Κυριακής 6.00 μ.μ. (λόγω μυστηρίων)</p>
<p>24</p> <p>ΚΥΡΙΑΚΗ Στ' Ματθαίου</p> <p>Όρθρος & Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ.</p>	<p>25</p> <p>Μέγας Έσπερινός Αγ. Παρασκευής 7.00 μ.μ.</p> <p><i>εορτάζον παρεκκλήσιο Αγ. Παρασκευής</i></p>	<p>26</p> <p>Άγ. Παρασκευής</p> <p>Όρθρος & Θ.Λειτουργία 6.50 π.μ.</p> <p><i>εορτάζον παρεκκλήσιο Αγ. Παρασκευής</i></p> <p>***</p> <p>Έσπερινός 7.00 μ.μ.</p>	<p>27</p> <p>Άγ. Παντελεήμονος</p> <p>Όρθρος & Θ.Λειτουργία 6.50 π.μ.</p> <p>***</p> <p>Έσπερινός 7.00 μ.μ.</p>	<p>28</p> <p>Άγ. Ειρήνης</p> <p>Όρθρος & Θ.Λειτουργία 6.50 π.μ.</p>		<p>30</p> <p>Έσπερινός Κυριακής 7.00 μ.μ.</p>
						<p>31</p> <p>ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' Ματθαίου</p> <p>Όρθρος & Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ.</p>